

SARAJEVO

KONCERT JOSIPA MAGDIĆA
U SARAJEVSKOJ KATEDRALI

U organizaciji *Hrvatskog kulturnog društva Napredak*, 23. listopada 2000. godine, u sarajevskoj prvostolnici priređen je cjelovečernji orguljski koncert. Bio je to orguljski recital Josipa **Magdića**, glazbenog znalca, kojega sarajevskoj publici nije bilo potrebno posebno predstavljati. Jer, orguljaš je u Sarajevu proveo dvadeset i pet godina svoga životnog, radnog i stvaralačkog vijeka.

Josip Magdić rodio se je u Ogulinu 1937. godine. Na *Višoj pedagoškoj školi* u Zagrebu završava studijsku grupu: glazba – hrvatski jezik. Studij glazbe nastavlja na *Akademiji za glazbu Sveučilišta u Ljubljani*. Harmoniju, kontrapunkt i kompoziciju završava u klasi prof. **Škerjanca** kod kojeg i magistrira. Godine 1964. postaje članom *Slovenskog društva skladatelja* i djeluje u Ljubljani kao samostalni umjetnik. Od 1967. godine profesor je i ravnatelj glazbene škole u Bjelovaru. Nakon Zagreba, Ljubljane i Bjelovara 1970. godine dolazi u Sarajevo. Iste godine dobiva mjesto predavača na *Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Sarajevu*. Godine 1972. postaje docentom na *Muzičkoj akademiji*, a 1985. redovitim profesorom. Tijekom 25 godina koliko je radio u Sarajevu predavao je: kompoziciju, orkestraciju, polifoniju, analizu glazbenih oblika, suvremenu notaciju i elektroničku glazbu i tako postao jedan od onih koji su oblikovali glazbeni život i glazbenu kulturu grada Sarajeva. Utemeljitelj je i voditelj ansambla *MO-derna MU-zika Sarajevo (MOMUS)* i pokretač grupe *MASMANTRA*. Rat ga zatiče u Sarajevu gdje ostaje tijekom najžešćih ratnih razaranja boreći se vlastitom glazbom protiv rata. Kroz to vrijeme održao je veliki broj koncerata nastupajući u okviru *Hrvatskog kulturnog društva Napredak*. Od 1995. godine redoviti je profesor teoretskih predmeta na *Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu*.

Koncert kojim se Magdić predstavio sarajevskom slušateljstvu sačinjen je od šest vlastitih orguljskih skladbi: *La ronde de Sarajevo* (1994.), op. 167, *Prkosni preludij s gelerom* (1992.), op. 152, *Optiones* (1994.), op. 166, *Podobe iz sanj* (1993.), op. 157, *Sarajevske ratne razglednice* (1993.), suita u 10 stavaka, op. 159 (*Vijećnica*, *Bašćaršija*, *Gazihusrevbegova džamija*, *Katedrala*, *Zemaljski muzej*, *Ulica darovatelja krvi*, *Dobrinja*, *Kula*, *Vječna vatra*, *UNPROFOR-Quodlibet*) i *Oluja* (1995.), op. 170.

Sve te skladbe inspirirane su nedavnim ratnim zbivanjima u Sarajevu (osim zadnje) i kao takve opovrgavaju staru uzrečicu kako u ratu muze štite, kako glazbeni zvukovi ne zvuče kad topovi tutnje, potvrđujući da govor glazbe može zaglušiti i ratnu buku i ostati trajan prosvjed protiv rata, trajna opomena i trajni memento.

Magdićeve ratne skladbe za orgulje, koje je izveo u sarajevskoj katedrali, svojevrsne su ratne sličice o strahotama rata u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Ali te sličice nisu samo izraz osobnog doživljavanja ratnih stradanja kroz glazbene zvukove, nego su i isnažan otpor protiv svega što sadrži riječ rat. Takvog je obilježja osobito skladba *Prkosni preludij s gelerom*, op. 152, praižvedena u Sarajevu u crkvi *Kraljice svete krunice* na Banjskom brijegu 20. kolovoza 1992. godine. Idejno srodna s ovom skladbom je i kompozicija *Sarajevske ratne razglednice*, suita u 10 stavaka, op. 159, koje ocrtavaju sudbinu ratom zahvaćenih gradskih znamenitosti, praižvedena u sarajevskoj katedrali 18. lipnja 1994. godine. I ostale skladbe na svoj način izražavaju i svjedoče ovu dimenziju zbilje koja se samo u ratu može dogoditi.

Na dan koncerta, u organizaciji *Hrvatskog kulturnog društva Napredak* i *Hrvatske glazbene udruge*, u klubu *Lira* upriličen je prikaz kompaktnog diska (CD-a) koji sadrži 18 orguljskih skladbi Josipa Magdića. O tom Magdićevom djelu govorio je prof. dr. Franjo **Topić**, predsjednik *Hrvatskog kulturnog društva Napredak*, prof. Andrija **Tomašek**, muzikolog iz Zagreba, sam autor i Alojzije **Prosoli**, direktor *Svete glazbe*, nakladničke kuće iz Zagreba koja je objavila Magdićev kompakt disk.

Na upit novinarke radija Bosne i Hercegovine zašto je tek danas službeno došao u Sarajevo, Magdić je odgovorio da i danas ne bi došao da ga nije pozvalo *Hrvatsko kulturno društvo Napredak*. Time je i on posvjedočio kako je *Napredak* uvijek bio i ostao poticatelj i promicatelj kulturnih vrijednosti, a posebice glazbenih, na svim prostorima gdje žive Hrvati.

Niko Luburić

KONCERT ZAGREBAČKIH SOLISTA

U okviru kulturne manifestacije *Ljeto u kamernom*, 20. rujna 2000. godine, u crkvi *Kraljice svete krunice* na Banjskom brijegu u Sarajevu održan je koncert *Zagrebačkih solista*. Koncert je bio programski u cijelosti posvećen stvaralaštvu skladatelja Johanna Sebastiana Bacha. Poznato je da se ove godine navršava 250 godina od smrti ovog velikana glazbe i da se diljem svijeta na koncertnim pozornicama izvode njegova djela. Tako se ovim koncertom i grad Sarajevo odužio velikom skladatelju tisućljeća J. S. Bachu.

Zagrebački solisti predstavili su se sarajevskom slušateljstvu ovim odabirom Bachovih skladbi: *Tri korala*, Prva fuga iz *Kunst der Fuge*, *Koncert za dvije violine u d-molu*, *Brandenburški koncert br. 6 u B-duru BWV 1051* za dvije viole, tri violončela i kontrabas i *Brandenburški koncert br. 3 u G-duru BWV 1048*. Solisti u *Koncertu za dvije violine u d-molu* bili su Anđelko **Krpan** i Laura **Vadjon**.

Malobrojno ali oduševljeno slušateljstvo dugotrajnim pljeskom tražilo je na kraju bis-izvedbu što mu se i ostvarilo. Bio je to stavak iz Bachove *Orkestarske suite u D-duru*.

Niko Luburić

MOZARTOV REQUIEM
U NARODNOM KAZALIŠTU

U povodu Dušnog dana, 1. studenoga 2000. godine, u *Narodnom kazalištu* u Sarajevu izveden je Mozartov *Requiem*. Izvođači tog grandioznoga glazbenog djela bili su: *Sarajevska filharmonija* i *Kor opere Narodnog kazališta*. Solističke uloge tumačili su: Amila **Bakšić**, sopran, Margit **Tomik**, alt, Tvrtko **Stipić**, tenor, i Ivica **Šarić**, bas. Dirigent izvedbe bio je Emir **Nuhanović**.

Dvorana *Narodnog kazališta* bila je ispunjena do posljednjeg mjesta. Veliki broj posjetitelja pratio je *Requiem* na nogama. Očevici kažu da se je skoro polovica vratila svojim domovima jer nisu imali nikakve mogućnosti za praćenje izvedbe. Bila je to još jedna potvrda da je Mozartov *Requiem* sarajevskim poklonicima duhovne glazbe najomiljenije glazbeno djelo pa bi ga trebalo barem jedanput svake godine izvoditi na sarajevskim pozornicama. Uostalom, nedavni rat i kompleksna situacija posljednjih mjeseci su puno toga opustošili u ljudima, pa im je itekako potrebna prava duhovno-glazbena okrepna poput Mozartova *Requiem*a.

Niko Luburić